

NB! Der skal skåles tre gange under denne tale – sørg derfor for at glassene er fyldt!

I deltaet af Den Røde Flod

at leve i deltaet af Den Røde Flod
gør millionbyen Hanoi
cykelkædernes raslen
motorcyklernes dytten
gadesælgerne med deres kurve i åg over nakken
i evig rapfodet bevægelse
selv en flod af liv

Den Røde Flod
vi lever i deltaet af den røde flod
som strømmer gennem vores liv
som har strømmet gennem vores kultur
siden Noa som den første berusede sig i vinstokkens frugt
den gamle gubbe bar ikke historiens første brandert på værdig vis
men lå i sit bræk og blottede sine intimeste dele
når bortses fra hans tanker
der henlå i dybeste mørke

Den røde flod
indespærret i flaske eller fad eller pap
ubændig i sin kraft til at ændre sindet
når den slippes løs
får fødderne til at bevæge sig
som en trippende gadesælgers fødder i Hanoi
får tanker til at flyve og frisætter følelserne
lykkelige, alvorstunge, muntre, liderlige, sorgfulde
løfter os op over det der knuger os

som det hedder i et uddrag af et gammelt kinesisk digt,
brugt af Gustav Mahler:

Du, herre i dette hus
din kælder skjuler en fylde af gylden vin
se: her er min lut
at spille på lutten og tømme sit glas
er to ting, der passer sammen
et bæger vin til rette tid
er mere værd end alle denne verdens riger
mørkt er livet, mørkt er døden

vi kunne tilføje
smukt og gyldent er livet og trodser døden
i den røde flods delta
hvor vi lever

og den røde flod strømmer ud i vore glas
og duften rammer vore næser
snart som griseepis,
snart som noget der undertiden er næsten lige så dejligt som duften af den du elsker
som en anelse om jordens smukke egne
og din forventning stiger da du lader glasset synke fra næsen til munden
og prøvende lader det første sip glide over tungen
og du løftes højere op
eller du skuffes
og det er som livet selv
der nysgerrigt undersøges, analyseres og nydes
og det gode selskab bliver et fællesskab
hvor begivenhederne i den røde flods delta
kan deles under snak og latter og alvor
i sig selv en stimulans,
heftig som en cigaret i aftenkulden på terrassen

og den røde flod strømmer gennem dit hjerte
og dit indre bæger fyldes til randen
og du drikker af det i mange dage derefter

tag nu dit glas
og sig skål den første gang under denne tale

og det skete i de dage for ti år siden
at en stifter blev født
idet han indbød sine venner til at dele den røde flods glæder med ham
og egentlig var det en meget selvisk beslutning
for det var vel bare fordi han ikke ville sidde alene og drikke i smug
men det var nok også et udslag af hans trang til at slå noget stort op
og stort kunne det jo kun blive – måske ikke i de ydre rammer
men med de venner kunne det kun blive stort
og stort er det blevet

derfor løfter vi nu vore glas for anden gang under denne tale
og skåler med Stifter
og siger ham tak for hans selviskhed og entreprenante sindelag
der gjorde at noget stort blev til

og stort er det blevet med protokol og love og ritualer
og store glas
og kun få skår i glæderne
såsom et par knækkede stilke på glassene
og på tulipanerne i maj
når glæden satte føddernes bevægelser i lidt for ukontrollabel bevægelse under afpisning af
forskellige haver med cigaretten i den anden hånd

og en stadig standende strid om referaternes ydre form
i løbet af et tiår, hvor Bouquét blev overhalet indenom
af computerens tekstbehandlingsprogrammer
og protokollen truede med at sprænges
ikke altid af dybt originale tanker
men af de indklæbede referaters fylde
og to fraktioner opstod
nostalgerne med deres længsel efter fyldepen og klatpapir
og hardcore modernisterne med 300 anslag i minuttet
i sig selv som sagt ikke garanti for tankernes dybe originalitet
men anledning til voldsomme følelsesudladninger og hemmelige telefonmøder
striden er aldrig blevet bragt til ende
men til alt held havde klubben anskaffet en dokumentmappe
- det var i den stor periode under Claus Flads formandskab -
og selv om nostalgerne i klubben
anført af deres højt- og hurtigtalende talsmand Torbang de la Fru
ikke fandt dokumentmappen nostalgisk nok
(problemet var vist især, er der nogen der siger,
at Torbang de la Fru i en periode hvor tasken var hos ham,
havde gemt sine hemmelige cigaretter i dokumentmappen
og aflåst den af angst for at hans hustru skulle finde dem
og ikke kunne huske hvor han havde gemt nøglen)
ja, så var det en fordel at have denne mappe til opbevaring af den oprindelige protokol
samt de mange løsblade
hvortil der blev henvist i protokollen med f. eks. følgende ordlyd:
smagning den 18. januar. Et antal flasker vin blev drukket,
Claus Flad blev afhentet kl. 23,
Torbang de la Fru havde en ny nonnehistorie,
resten gik på værtshus.
For nærmere detaljer se vedlagte udskrift.
Nostalgerens vigtigste våben er blevet at nægte at få andet læst højt end kortreferatet
til stor frustration for modernisterne, der har lagt et stort arbejde i layoutet.
men til stor glæde for dem, der gerne vil tidligt hjem
glædeligt er, at der er blevet plads til et meget stort antal yderligere referater i protokollen
og klubben således kan fortsætte i mange år endnu.

Anledning til det mest fyldige referat gav dog Det store Bouquét-Trip til Beaune i 1999, et
højdepunkt i klubbens historie
Det var under denne tur, at et forholdsvis nyoptaget medlem indførte et nyt sangrepertoire i klubben
og der derfor igen blev brug for at låse dokumentmappen
for at forhindre at klubbens renommé led skade
forskellige sange afprøvedes efter at alle vinduer i minibussen var blevet onhyggeligt lukkede
men skaden skete alligevel senere
under en fælles afpisning af et skovbryn
da Unge Jørgen af bare lettelse brød ud i sang
og en brevdue lettede i samme øjeblik
måske er dette grunden til
at klubbens hjemmeside endnu ser lidt – undskyld mig udtrykket – bar ud

internetudbyderen censurerer den simpelthen

For at genopfriske blot et enkelt gyldent øjeblik fra Det store Beaune Trip kommer her to korte uddrag af dagbogen:

Det første er meget kort:

I løbet af den 2. aften lykkedes det klubben at tømme hotellets lager af den fortræffelige Sautenay Clos Rousseau 1.er cru, 1995, sølvmedalje i Macon 1997.

Det andet er lidt længere – jeg citerer:

”Lykkeligt nåede vi frem til Savigny les Beaunes hvor vi tog dagens sidste smagning hos Henri de Villamont, som havde ansat en sikker sælger-succes.

Mørkhåret med en dyb bouquet af nødder solgte hun kasse efter kasse, snart til klubben, snart til enkeltmedlemmer. En vinoplevelse, der forenede smag og duft med visuelt velvære, ikke mindst når regningerne blev udskrevet forplantede en sitren fra håndleddet sig til en bølgende bevægelse, videre frem til brune øjnes og røde læbers løfterige nonverbale udstråling. Her blev købt vin med krop og fylde, der ville noget. Da alle troede vi var færdige med at handle, ønskede Stifter omsider at fremføre sine personlige ønsker i enrum, men alle stimlede sammen for at se regningen blive udskrevet. Nu trækker skyerne atter sammen....”

Det endelige opgør

under denne overskrift skal her siges lidt om klubbens vigtigste årligt tilbagevendende begivenhed, der desværre er endt som en pinlig affære.

Kyperdysten, der har delt klubbens medlemmer op i to grupper dem, der kæmper ærligt og alene med højt kvalificerede smagsevner og viden

og som derfor desværre ikke har opnået at vinde titlen endnu

og så den efterhånden ret store gruppe

der har opnået at vinde titlen ved hjælp af rent held

eller direkte fup og svindel og aftalt spil

nogle har endda vundet titlen på denne måde flere gange

og jeg ville derfor have det skidt med f. eks. at blive kaldt ”Trip”

- da jeg selv tilhører den ærlige gruppe

har jeg ingen viden om hvilke metoder de rent faktisk benytter

men overvejer at stille forslag om, at årets kyper bliver en ærestitel, der uddeles til den, der i årets løb f. eks.

oftest er gået næsten ædru hjem

eller oftest har drukket mest vand på en aften

har røget færrest smøger

oftest var den der tilbød at spise det sidste stykke ost på fadet for at lette opvasken for værten

oftest har taget Torbang de la Fru i forsvar når han er gået tidligt og sladderer begynder

oftest har nægtet kvinder adgang til overhovedet at være i huset under en smagning, endsige vise sig eller en kombination af disse

således ville klubben rejse sig moralsk og der ville blive noget at skrive om på hjemmesiden, som ikke ville blive censureret bort.

Venner, langt fra alt er blevet nævnt af vigtige begivenheder i klubbens historie
således ikke de lykkelige stunder under fejring af runde dage og andre store familiebegivenheder
snart i sollyse haver
snart i kølige lagerrum i varmekanonens skær
nævnt er ikke skiftende formænds utrættelige arbejde og søvnløse nætter
for at løfte det nervøse vineau..... det vinøse niveau
de store øjeblikke med en eddikeagtig vin premier cru fra 1960
glæden ved at høre musikken fra et helt helt nyt B&O-anlæg hos Ole Tofte
at nyde Ole Moses renoverede badeværelse med en smøg i den anden hånd samt Sue Ellens
malerier
at indtage stegte ål og snaps i Flads gårdhave med udsigten over Tystrup-Bavelse-søerne i
baghovedet
hver af de 50 smagningsaftener, hvor værten har brugt energi på overvejelser af vinindkøb, på
kampen for at smide konen ud og senere de ærede medlemmer, stanken af værtshus og ost i huset i
flere dage efter.
Lad os takke vore kvinder for at de har holdt ud
Lad os mindes Preben
Lad os ønske Bouquet masser af korte eller lange referater fremover

Den Røde Flod
vi lever i deltaet af den røde flod
som strømmer gennem vores liv
den røde flod strømmer gennem dit hjerte
og dit indre bæger fyldes til randen

tag nu dit glas
og sig skål for tredje sidste gang !